

BORHEGYI Stephen dr.
* 1921, Pécs
to 4.5. 1948 + 1969 ~~1968~~ Sep. 26

JÁTÉKNAK épült ez a hely...

Dr. Borhegyi István és felesége, Mrs. Susanna Borhegyi az amfiteátrumban, ahol két évezreddel ezelőtti is játszóknak...

DR. BORHEGYI ISTVÁN ÉS MRS. BORHEGYI MILWAUKEE-I RÉGÉSZEK A NAGY- SZOMBAT UTCAI AMFITEÁTRUMBAN

Dr. Borhegyi István, az Egyesült Államok harmadik legnagyobb múzeumának, a Milwaukie Public Múzeumnak igazgatója és a város egyetemének tanára Budapesten járt.

A Margitszigeten beszélgettünk.

Amikor 1948-ban kimentem, egy évig az arizonai egyetemen a speciális dél-amerikai régészetet tanulmányoztam. Ott ismerkedtem meg feleségemmel, aki akkor az apacs indiánok rezervátumában vezette az ásatásokat. Eljegyeztük egymás, később elvettem feleségül, és ma már négy gyermekünk van. Ilona, István, Károly, Kristóf.

Feleségére mosolyog, aki született amerikai, de hibátlan magyarsággal elismertli a négy magyar keresztnévet.

Guatemalában folytattam ezután a Wenner-Gren régészeti alapítvány megbízásából ásatásokat, és minden évben, most is négynégy hónapot töltök ott, maya-emlékek után kutatva. »Főfoglalkozásom.« azonban a Milwaukie múzeum igazgatása és a tanári munka az egyetemen. Régészetet adok elő.

Fejős Pátról kezd beszélni:

— Meg kell említenem, hogy Fejős Pál, a

A régész az emléktáblát tekint meg

(Novotta Ferenc felvétele)

neves magyar filmrendező segítségével sokat jelentett számomra. Fejős, aki filmrendező ko-

rában amatőr régész volt, egyik napról a másikra a Wenner-Gren alapítvány igazgatója lett, és egészen tavaly bekövetkezett haláláig volt az intézet igazgatója. A volt filmes fáradhatatlan munkával fellelőszerte az intézetet, úgy, hogy az alapítvány nagyon sok neves tudós munkáját tudta segíteni. A Wenner-Gren alapítvány keretében feleségemnek most jelent meg egy háromkötetes munkája a vízalatti régészetről.

Fiatalt, szőke nő Mrs. Borhegyi, furcsa elképzelni, hogy a háromezer év előtti idők kötik le legtöbb idejét. Kérésére a Nagyszombat utcai amfiteátrumba megyünk, ahol a házaspár megnézi a római kori építkezés maradványait. A milwaukie-i tudósok tízperces »szakmai megbeszélést« folytatnak, aztán meglepetésként az amfiteátrumban játszó gyerekeket.

— Jól teszik — mondja Borhegyi —, hogy megengedik itt a játékot, hiszen röviddel az időszámításunk után játék céljára épült ez a hely. Csak arra kell vigyázni, hogy a gyerekek ne rongálják a falakat.

Szinte végsőszóra nekiramodik két gyerek. Kergetik egymást a falakon.

— Ezért kellene a falak állagát jobban megővni — állapítja meg a régész.

Hozzáteszi:

— Mert nagy kincs ez az amfiteátrum.

Egy kis hegymászás az amfiteátrum falánál

(palásti)